

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ
разноски 35 лева.

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XIII.

СОФИЯ, петъкъ 11 януарий 1891 год.

Брой 8.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 207.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданници
WI-то Обикновенно Народно Събрание, въ I та
сѣд редовна сессия, на 5 декемврий 1890 година,
протоколъ № 29, прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

ЗА ТЮТЮНЯ.

ГЛАВА I.

Общи положения.

Чл. 1. Произвежданието и изработванието на
тютюня се позволява въ кръга на настоящия
законъ.

Чл. 2. Суровъ тютюнь се нарича оня, който
е: на листе и не е още изработенъ за пушене,
или смъркане, а изработенъ се счита: а) на-
дробения за триене, и б) изобщо, всѣкакъвъ
взидъ тютювь, приготвенъ за пушене и смър-
ксане въ форма на цигари, папирози, или пакъ
естритъ — емфис.

Чл. 3. Суровия тютюнь, докаранъ отъ стран-
ство, плаща мита и акцизъ, а изработения освѣнъ
тия даждия плаща и бандеролъ.

Чл. 4. За да може нѣкой да фабрикува и про-
дава тютюнь, длъженъ е да се снабди съ патентъ.

Чл. 5. Върховния надзоръ за производството,
фабрикуванието и търговията съ тютювь се въз-
лага на Министра на Финанситѣ.

ГЛАВА II.

Производството, описванъето и опрѣдѣлението ко-
личеството на произведения тютюнь.

Чл. 6. Произвежданъето на тютюня се позво-
лява всѣкому подъ слѣднитѣ условия: а) не може
да се посѣва тютюнь на пространство по малко
отъ единъ декаръ, и б) не може да се посѣватъ

вредителнитѣ, нъ употребляеми вмѣсто тютюнь
трѣви—богородиче и чичекъ.

Отъ тютюня „махорка“ може да се посаждатъ
само до 20 стрѣка, колкото за лѣкувание на
добитъка.

Заблѣжка. Позволява се посѣванието единъ декаръ
тютюнь на двѣ мѣста отъ единъ производителъ.

Чл. 7. Лицата, които произвеждатъ тютюнь,
длъжни сж преди посѣванъето да заяватъ на
общинския кметъ устно или писменнно, колко
декара ще посѣятъ.

Това заявление ще се записва въ книга, дър-
жана отъ кмета за тази цѣль.

Чл. 8. До 29 юния (Петровденъ) общинския
кметъ представява, чрѣзъ околийския начал-
никъ, на окръжния управителъ за всѣко село
въ общината му отдѣлно списъци на лицата,
които сж посѣли прѣзъ нея година тютюнь, съ
обозначение количеството на посѣтитѣ декари.

Чл. 9. За опрѣдѣление количеството на тю-
тюня, който има да се произведе, окръжния
управителъ щомъ получи списъцитѣ, за които се
спомена въ по-горния членъ, прави слѣдующето:

а) натоварва финансовитѣ нагледници, или
други волнонаемни лица, да пристѣпятъ къмъ
приблизителното изброявание коренитѣ и ли-
ститѣ на посаденитѣ тютюни, и

б) резултата отъ това изброяванъе се записва
въ дадената за тази цѣль книжка на произво-
дителя и въ онази на кмета.

Чл. 10. Слѣдъ убиранъето и изсушаванието
на тютюня, производителя е длъженъ да го на-
прави на вързки (елпезета) и денгове съ тежестъ
не по малко отъ 50 килограмма.

Чл. 11. Слѣдъ послѣдното обирание листитѣ
(върхаря) производителитѣ сж длъжни да из-
скубватъ или по другъ начинъ унищожаватъ
стѣрковетѣ.

Чл. 12. Въ края на октоврий мѣсецъ окръж-
ния управителъ се распорѣжда за прѣтеглянието на
набранитѣ вече и изсушени тютюни, чрѣзъ фи-
нансовитѣ нагледници или волнонаемнитѣ лица
и намѣреното количество килограмми се записва,
както въ книгата на общината, така и въ кни-
гата на производителя.

Чл. 13. При тегленъето на тютюня, ако у
производителя се укаже по малко отъ полови-

ната количество тютюнь въ сравнение съ очакваното отъ прѣброяванието (чл. 9) изисква се отъ него да обясни по това причинитѣ, които, ако не се намѣрятъ уважителни, запрѣщава му се произвежданието въ растояние на три години отъ окр. управитель.

Чл. 14. Въ случай на поврѣда тютюня на нѣкой производителъ, отъ каквато и да била причина, до гдѣто е на кореня, той е длъженъ за това да извѣсти кмета, който незабавно отива на мѣстото и съставява актъ за количеството на повредения тютюнь въ присѣтствието на двама свидѣтели.

Щомъ се състави и подпише акта, испраща се отъ кмета въ растояние на петъ деня на околийския началникъ, на зависяще распореждане.

Чл. 15. Посѣянитѣ ниви съ тютюнь се освобождаватъ отъ поземеленъ данѣкъ, а произведеній въ тѣхъ тютюнь се облага съ мурурие 40 стот. на килограмъ. Мурурието ще се плаща отъ първий купувачъ въ растояние най късно 6 мѣсеци отъ деня на покупката.

Чл. 16. Производителитѣ немогътъ да продаватъ набрания тютюнь преди да бѣде прѣтегленъ и записанъ отъ финансовия нагледникъ или бирникъ въ книгата, която му е дадена за тази цѣль отъ окръжния управитель.

ГЛАВА III.

За изработванието на тютюня и за облаганието му съ бандеролно право.

Отдѣление I.

Чл. 17. Изработванието на тютюня е дозволено само въ тютюневитѣ фабрики.

Отварянието на тютюневи фабрики стива само слѣдъ разрѣшение отъ Финансовия Министръ, на слѣдующитѣ основания: а) желающия да отвори тютюнева фабрика 1) въ градоветѣ София, Пловдивъ, Руссе, Варна и Бургазъ, задължава се всѣка година да купува отъ съкровището бандероли не по малко отъ 35000 лева, и 2) въ другитѣ окръжни градове не по малко отъ 25000 лева; въ всичкитѣ останали мѣста не по малко отъ 15000 лева, и б) задължава се да се подчинява на всичкитѣ правилници и распореждания по изпълнението на настоящия законъ.

Чл. 18. Разрѣшава се отварянието на фабрики, които да изработватъ тютюнь само за изнасяние вънъ отъ Княжеството. Такива фабрики плащатъ само единъ патентъ въ размѣръ на 1000 л. златни и се подчиняватъ на всички контролни формалности, предписани и за другитѣ тютюневи фабрики. За изнесеното количество тютюневи издѣлїя отъ тѣхъ се възвръща мурурието и бандеролното право, по начина оказанъ въ правилника.

На чуждитѣ подданници се дозволява отваряне на фабрика само слѣдъ представление на една гаранция, подписана отъ двама състоятелни мѣстни подданници, че ще се подчиняватъ на мѣстнитѣ закони, които уреждатъ тютюневата частъ въ Княжеството.

Чл. 19. Опредѣленото количество бандероли въ чл. 17 всѣка тютюнева фабрика е длъжна

да взема едната половина непрѣменно прѣзъ първото полугодие, а другата прѣзъ второто.

Фабрицитѣ, които не сж отворени въ началото на годината, взематъ по прѣсмѣтване а мѣсець толкова бандероли, колкото мѣсеци с работили. Невземанието прѣзъ коя да е половина годишнина, опредѣленото количество бандероли, влече затварянието на фабриката, ао фабрикантина, въ течение на 10 дни слѣдъ направената ревизия, не купи недозветото количество бандероли.

Чл. 20. За правоработение тютюнь фабрицитѣ сж длъжни въ началото на всѣка годив, прѣзъ януарий мѣсець да взематъ изъ ковчежничествата годишенъ патентъ, който се плаща въ слѣдующия размѣръ: а) фабрицитѣ въ градоветѣ: София, Пловдивъ, Руссе, Варна и Бургазъ плащатъ по 500 л. златни; б) фабрицитѣ въ другитѣ окръжни градове по 300 л., и в) фабрицитѣ въ всичкитѣ останали мѣста по 200 л. златни.

Фабрицитѣ отворени прѣзъ второто полугодие плащатъ патента само за половина година.

Чл. 21. Тютюневитѣ фабрики се затварятъ:

а) когато при ревизията се намѣри, че не е било зето опредѣленото количество бандероли за истеклото полугодие;

б) когато фабриката не се съобразява съ закона, правилника и другитѣ распореждания по тютюневата частъ, и

в) когато пожелае самъ фабрикантина.

Чл. 22. При затварянието на нѣкой фабрика по нарушенията въ случаитѣ, предвидени въ буква а) и б) на чл. 21 финансовий надзоръ запечатва останалия въ фабриката изработенъ суровъ тютюнь, като представи фабриканту повия, ако е оплѣпенъ съ бандероли свободно распродаде, а втория да продаде, но само на други фабриканти. Въ такъвъ случай останалитѣ употребѣни бандероли въ фабриката се изгарятъ.

Чл. 23. Когато се затвори фабриката по зланието на фабрикантина, не употребенитѣ бандероли се прибиратъ отъ финансовитѣ власти и съхраняватъ до една година. Ако до този срокъ фабрикантина възобнови дѣлата на фабриката си, прибранитѣ бандероли му се възвръщатъ въ противенъ случай се изгарятъ.

Ако една фабрика се закрие послѣдствие смъртта на фабрикантина, останалитѣ излишекъ, неупотребѣни бандероли се прѣдаватъ въ съкровището за възвръщание стойността имъ а наследниците.

Отдѣление II.

За внасянието тютюня въ тютюневитѣ фабрики, изработванието и обандерованието му.

Чл. 24. Въ тютюневитѣ фабрики се внася както суровъ, тѣй и изработенъ тютюнь; послѣдния обаче само въ случая предвиденъ въ чл. 22 отъ настоящия законъ. Всѣко внасяние, и изнасяние става само съ знанието на правителствения контролоръ при фабриката, който и записва въ книгата си на приходната, и расходната частъ.

Чл. 25. На различните издѣлия, като: папиреси, цигари, емфие, или надробенъ тютюнь за пушене, не се прави никакво ограничение отъ каквото качество суровъ тютюнь и да сж изработени, но за провѣряване производството на фабриката, приема се, че отъ всѣки килограммъ суровъ изработенъ тютювь, внесенъ въ фабриката, се получава единъ килограммъ изработенъ, съ предвиденитѣ изключения въ чл. 31, поради това относително цигаритѣ, папириситѣ и емфието, финансовия агентъ въ присѣтствието на фабрикантина опрѣлѣдя, колко суровъ тютюнь е потребенъ за изработването на единъ килограммъ емфие и колко надробенъ за направата на 1000 парчета цигари или папириси.

Това опрѣдѣление се записва въ книгата, а приготвенитѣ споредъ него образци, като се отбѣлѣжатъ съ особенни номера, запечатватъ се отъ финансовия чиновникъ и се пазятъ въ фабриката и контролъора наблюдава, щото изнасятѣ изъ фабриката папириси, цигари, емфие и пр. да сж съобразни съ запечатанитѣ образци. Въ противенъ случай изнасянето имъ не се позволява.

Чл. 26. Тютюневитѣ издѣлия се изнасятъ въ книжни пакетчета или въ обвити съ книга дървени, тенекеви или картонени кутии, които се изработватъ въ самитѣ фабрики и съдържатъ: а) тютюни за пушене по 1000, 500, 200, 100, 50 и 25 грамма; б) цигари и папириси по 25, 50, 100, 250, 500 и 1000 парчета, и в) емфието по 1000, 500, 200, 100, 50 и 25 грамма.

Чл. 27. Отъ горѣ възъ пакетитѣ и кутиитѣ, въ които сж вложени тютюневитѣ издѣлия, или емфието, залѣзва се етикета, върху която по български е отпечатаното: фирмата на тютюневия фабрикантъ, мѣстото, гдѣто фабриката се намира, видѣтъ и количеството на вложенитѣ тютюневи издѣлия, теглото и продажната цѣна, споредъ приложената при настоящия законъ тарифа.

Чл. 28. Тютюневитѣ издѣлия въ сждоветѣ трѣбва напълно да иматъ тежина такава, каква е показана на етикета. Допуска се обаче една разлика въ тѣжината за чистия надробенъ тютюнь, до гдѣто е въ фабриката, не по-голѣма отъ 3%, освѣнъ отъ фабриката не по-голѣма отъ 8%.

Чл. 29. Всичкитѣ видове пакети съ тютюневи издѣлия още въ самата фабрика се облѣпватъ съ бандероли споредъ качеството на стоката, както се намира въ пакета, съгласно тарифата.

Забранява се на фабрикантитѣ да прѣпродаватъ бандеролитѣ, които сж купени за употребление на собственитѣ имъ фабрики.

Чл. 30. Вжтрѣ въ самата фабрика се забранява продаването или даряването на тютюневитѣ издѣлия, ако и да сж облѣпени съ бандероли. Тѣ обявателно се прѣнасятъ за продажба на особени дюгени и магазини, които обаче предварително сж снабдени съ патентъ за право продажба на тютюневи издѣлия.

Чл. 31. До гдѣто суровия тютюнь се пази у производителя или въ стоварището на фабриканта, допуска се за изсжхване 10%. На прѣ-

несения тютюнь отъ стоварището въ фабриката за изработване, не се допуска никаква загуба съ изключение на тютюня, отъ който изработватъ емфието и онзи, който се изработва съ машини, а не съ хавани, на които се допуска една загуба отъ 2%. Ако споредъ та и норма се окаже недостигъ, то за недостигналото количество тютюнь, фабрикантина плаща на съкровището по 4 лева за всѣки килограммъ суровъ тютюнь и по 6 лева за всѣки килограммъ отъ изработени. Сждото правило се наблюдава и при изработването на емфието.

Чл. 32. Излишѣкътъ суровъ или изработенъ тютюнь, който се намѣри въ фабриката, или въ нейното стоварище се записва на приходъ, ако се констатира, че произлиза отъ влага, а въ противенъ случай фабрикантътъ се прѣслѣдва по закона, като злоупотребителъ.

Чл. 33. За недостигътъ на тютюня въ нѣкоя фабрика, финансовия надзоръ задѣлжава фабрикантина въ срокъ отъ 7 дни да плати опрѣдѣленитѣ за това сумми въ ковчежничеството. Въ случай, че не се исплатятъ въ опрѣдѣления срокъ, контролъора задържа отъ тютюня толкова, колкото е нужно за исплащане опрѣдѣлената сума и го продава съ наддавание, което обаче се спира, ако фабрикантина се оплаче, срещу распореданята на финансовия надзоръ и оплакването се уважи отъ Министра на Финанситѣ, до окончателното разрѣшение на въпроса отъ послѣднитѣ.

ГЛАВА IV.

За тютюневата търговия.

Отдѣление I.

Едра, дребна и разносна тютюнева търговия.

Чл. 34. Търговията, както съ суровия тѣй и съ изработения тютюнь за пушене, произведенъ въ княжеството, или внесенъ отъ странство се подраздѣля на три вида: на едра, дребна и на разнось.

Чл. 35. Търговията на едро се извършва въ стоварищата и складоветѣ, гдѣто може да се внася и суровъ и изработенъ тютюнь, нѣ послѣдния трѣбва да бѣде всѣкога облѣпенъ съ надлѣжнитѣ бандероли. Съ думата търговия на едро се разбира продажбата на суровия тютюнь на веднажъ не по-малко отъ 150 килограмма, а изработенъ за пушене и смъркане (емфие) не по малко отъ 10 кил.—5000 парчета и папириси 10000 парчета. Продажбата въ по-малки количества е търговия на дребно.

Чл. 36. Търговията на дребно е позволено да става само съ изработенъ тютюнь по дюкянитѣ, магазинитѣ, гостинницитѣ и други подобни мѣста.

Чл. 37. Търговията на разнось се разрѣшава да става на едро и дребно: а) на едро може свободно да става съ суровъ и изработенъ тютюнь по всичкитѣ градове и села на княжеството. Суровия, обаче, трѣбва да бѣде продаденъ, или на тютюневи фабриканти, или на лица, имѣющи тютюневи стоварища и складове и б) на дребно само съ изработенъ и обандеро-

ванъ тютюнъ по сборовѣтъ, панаиритѣ, лагеритѣ, улицитѣ на градоветѣ и пазаритѣ.

Чл. 38. Правото за търгуване съ тютюнъ се добива, като се взематъ отъ ковчежничеството въ брой всѣка една година особни именни патенти, по цѣната забѣлѣжена въ приложената при настоящия законъ таблица. Ако патента се взема прѣзъ второто полугодие, то въ ковчежничеството се внася само половина отъ годишната му цѣна.

Взетия патентъ за търгуване съ тютюнъ въ постоянни мѣста има сила само за онова мѣсто, за което той е взетъ; за прѣнасяние търговията съ тютюнъ въ друго постоянно мѣсто трѣбва да се вземе особенъ патентъ. Сѣщо тѣй се забранява да се прѣдаватъ тютюневитѣ патенти отъ едно лице, на чието име сѣ взети, на друго.

Освобождаватъ се отъ патентното даждие производителитѣ, които продаватъ тютюнъ свое произведение, но само ако го продаватъ на тютюневитѣ фабрики, стоварища и складове.

Чл. 39. Забранено е на всички безъ исключение, които търгуватъ съ тютюнъ, да държатъ въ продавницитѣ си отворени кутии, или сѣдове съ изработенъ тютюнъ, освѣнъ необходимитѣ пакети за показване стоката на купувачитѣ, а именно отъ всѣки видъ тютюнъ, цигари и папириси не повече отъ единъ пакетъ или кутия. Забранява се тѣй сѣщо да се рѣжатъ и продаватъ на части пакетитѣ.

Чл. 40. Въ всичкитѣ тютюневи продавници, било на едро или на дребно или ако се продава по улицитѣ, сборовѣтъ, панаиритѣ, не е позволено да се продава тютюня иначе, освѣнъ облѣпенъ съ бандероли и съ фабричния етикетъ върху пакетитѣ и кутиитѣ, споредъ установенитѣ тукъ правила. Надробения за пушене и за смъркане тютюнъ трѣбва да се продава не по сѣщо отъ цѣната записана на етикета, съгласно тарифата.

Отдѣление II.

За търгуване съ чуждестраненъ тютюнъ.

Чл. 41. Разрѣшава се внасянието отъ странство, както на суровия тѣй и на изработения тютюнъ, като се заплатятъ за него митнитѣ сборове и акциза по два лева за всѣкой единъ килограммъ суровъ тютюнъ *нето*, а за изработения за пушене и за смъркане се плаща освѣнъ казаннитѣ даждия, и бандеролъ отъ 1 качество въ двоенъ размѣръ.

На тумбекието освѣнъ митото се взема акцизъ по 75% отъ стойността, а за махорката освѣнъ митото и акцизъ по два лева на килограммъ. Томбекието и махорката не подлежатъ на бандеролно право.

Чл. 42. Изработенъ за пушене тютюнъ могатъ да внасятъ отъ странство само лицата, които сѣ снабдени съ патенти за право продаване тютюнъ въ княжеството на едро, а суровъ — само тютюневитѣ фабриканти и лицата, които иматъ патентъ за търгуване съ суровъ тютюнъ. За тая цѣль притежателитѣ на суровия

тютюнъ трѣбва да представляватъ въ митницитѣ свидѣтелство отъ надлежния окръженъ управителъ въ удостовѣрение, че тѣ иматъ право да търгуватъ съ тютюнъ.

Чл. 43. Тютюня, който се внася въ княжеството, трѣбва да се прѣкарва прѣзъ митницитѣ, гдѣто ще се провѣрва теглото на стоката и заплаща слѣдуемото мито и други права.

Чл. 44. Акциза и бандеролното право се заплащатъ въ злато въ митницитѣ, прѣзъ които се внасятъ тютюнитѣ.

Чл. 45. Свидѣтелството или квитанцията отъ митницата, която удостовѣрва, че е платенъ акциза за суровия тютюнъ, трѣбва да придружава стоката; безъ това тя се счита за контрабандирана и се конфискува.

Отдѣление III.

За изнасяние мѣстния тютюнъ вънъ отъ княжеството.

Чл. 46. Изнасянието на мѣстния суровъ и изработенъ тютюць за странство може да става само прѣзъ сѣществуящитѣ погранични митници. Но това се позволява само на тютюневитѣ фабрики и лицата, които иматъ патентъ за право продаване на едро.

На изработения тютюнъ се възвръща бандеролното право и мурурието, както е опрѣдѣлено въ чл. 18.

ГЛАВА V.

За надзора върху тютюневитѣ даждия.

Отдѣление I.

Общи правила.

Чл. 47. Длъжностъ на окръжния управителъ е да нагледва да се изпълняватъ въ повѣренното му окръжие узаконенитѣ наредби, а пакъ гризсата за точното съхранение тютюневитѣ приходи се възлага на финансовитѣ агенти, както и на градската и селска полиции.

Чл. 48. За специалния надзоръ върху тютюневитѣ фабрики и тютюневитѣ голѣми складове назначаватъ се при тѣхъ контролери.

За контролери не може да се турятъ сродници съ фабриканта, при чиято фабрика се назначаватъ.

Чл. 49. За запазване интереситѣ на съкровището по тютюневия сборъ, финансовитѣ агенти и чиновницитѣ отъ градската и селска полиция, незабавно пристѣпватъ къмъ изслѣдване и издирване всичкитѣ незаконни дѣйствия по тютюневата търговия, както ония що сѣ видѣли тѣ сами, тѣй и тия за които частни лица имъ сѣ доставили свѣдѣния.

Чл. 50. Участието на обществото въ нагледване за правилното постѣпване въ държавното съкровище приходитѣ отъ тютюневитѣ налози, а тѣй сѣщо за нарушаванието закона за тютюня, се състои въ това, че то съобщава на най близката полицейска или финансова власть за сторенитѣ прѣстѣпления, или пакъ спомага за издирванието на тѣзи прѣстѣпления. Ония, които сѣ принесли подобни услуги на властѣта, били служащи или частни лица, иматъ право

да получатъ за награда, слѣдъ спаданието на разноснитѣ, половината сума, която е опрѣдѣлена, като глоба за прѣстѣпленieto, за издирванието на което тѣ сж спомогнали. Тая частъ имъ се дава отъ първитѣ пари, които постѣпятъ въ ковчежничеството отъ тая глоба, или отъ продажбата на конфискуваната стока. Наградата ще се плаща отъ съкровището слѣдъ влизане на постановлението въ законна сила.

Отдѣление II.

Запиранията и длъжноститѣ на финансовитѣ агенти.

Чл. 51. Финансовитѣ агенти иматъ свободенъ достѣпъ въ всичкитѣ тютюневи заведения и фабрики, гдѣто се изработва и продава тютюнь за да нагледватъ ненарушаванието распореданията на закона.

Ако по нѣкое подозрѣние стане нужда да се влезе въ търговско заведение, или тютюнева фабрика, когато тѣ сж затворени, финансовия агентъ е длъженъ да повика единъ чиновникъ отъ полицията, двама отъ страна свидѣтели отъ притежателя на заведението, или неговия челоуѣкъ, ако пожелае да дойде.

Чл. 52. Финансовитѣ агенти сж длъжни да надзирватъ: да се не внася и продава иностраненъ тютюнь, за който не сж заплатени слѣдующитѣ права; да се не работятъ въвъ отъ фабрицитѣ никакви тютюневи издѣлия; да се неизнасятъ тютюневи издѣлия изъ фабриката за употребление преди да бждатъ облѣпени съ слѣдующитѣ бандероли; да се не продаватъ съ цѣни по-горни отъ ония, които сж заблѣжени върху етикетитѣ, залѣпени върху пакетитѣ, а тѣ сжщо тютюневата търговия да се прави само като е заплатено въ съкровището опрѣдѣленото патентово даждие.

Чл. 53. Финансовитѣ агенти сж длъжни да надзирватъ тютюневитѣ фабрики и търговскитѣ стоварища, като ги обикалятъ колкото се може по-често и имъ правятъ общи и частни ревизии отъ които първитѣ биватъ най-малко единъ пѣтъ въ мѣсеца, а вторитѣ въ края на всѣко шестмѣсечие. При частнитѣ ревизии се опрѣдѣля все приблизително наличното количество на суровия и изработения тютюнь въ фабриката, а тѣ сжщо и количеството, което се намира подъ изработванъ, а въ общитѣ — количеството на тютюня, който се намира въ фабриката и въ нейното стоварище, се опрѣдѣлява неприблизително а точно, чрезъ измѣрване.

Въ случай, че се яви съмнѣние върху количеството на тютюня, който се намира на лице въ фабриката, или въ търговския складъ, всѣка частна ревизия може да се обърне въ обща.

Чл. 54. Контролоритѣ при тютюневитѣ фабрики сж задължени да внимаватъ да се не нарушаватъ предписанията на настоящия законъ. Тѣ трѣбва да избѣгватъ несправедливитѣ за фабрикуванието стѣснения и въ съмнителнитѣ случаи да искатъ наставления отъ финансовия агентъ, въ района на когото се намира тютюневата фабрика. Прѣвъ всичкото работно врѣме контро-

лора е длъженъ да се намира въ тютюневата фабрика и отъ какъ е свѣрши работенъето, да запечатва наедно съ фабрикантина или пълномощника му, съ правителственний печатъ, всичкитѣ врати на стаитѣ, въ които има изработенъ и необандированъ тютюнь.

Заблѣжка. Влизанieto въ запечатанитѣ стаи и мѣста, отъ какъ се свѣрши работата, се позволява на фабрикантина, или застъпника му, само въ присѣдствието на контролора, който слѣдъ това изново пакъ запечатва вратитѣ.

ГЛАВА VI.

Наказателни распоредания.

Чл. 55. Тютюнитѣ скрити при записванието, като се издирятъ, се конфискуватъ, ако сжществуватъ, и производителътъ имъ се глобява съ стойността на бандеролното право отъ най-горния цѣна. Въ случай, че ги е продалъ или испушилъ, той заплаща двойно бандеролно право отъ първо качество.

Чл. 56. Купенитѣ тютюни отъ производителитѣ, безъ знанието на финансовия надзоръ, конфискуватъ се въ рѣдѣтъ, на когото се намѣрятъ, освѣнъ това виновника заплаща за купенитѣ по този начинъ тютюни двойно бандеролно право отъ първо качество. Ако тия тютюни сж пустнѣти вече въ употребление, горнето даждие се взима отъ виновния въ троенъ размѣръ.

Чл. 57. Фабрикантитѣ, които причиняватъ на съкровището загуба, вслѣдствие на злоупотрѣбление, направени по какъвто и да е начинъ, заплащатъ тройно стойността на тия загуби, а за продавание ексикъ пакетирани тютюни, виновния се наказва съ глоба отъ 25 до 200 лева.

Чл. 58. Титулярний фабрикантъ отговаря за съдружницитѣ си, работницитѣ и другитѣ служители въ фабриката, за това и самъ ще прѣтърпява наказанията, въ случай на злоупотрѣбление, направени отъ тѣхъ; а за неиспълнение само редѣтъ и обязанноститѣ си, горнитѣ лица се наказватъ съ глоба отъ 5 до 20 лева.

Чл. 59. Дробения тютюнь, който се разнася безъ да е обандированъ, се счита като контрабанда и се конфискува. Освѣнъ това притежателя се глобява съ двойно бандеролно право отъ първо качество.

Чл. 60. Фабрицитѣ, които се протиятъ на посѣщенията на финансовитѣ агенти се затварятъ.

Чл. 61. Лицата, които продаватъ безъ патентъ, или съ патентъ на чужду име, наказватъ се да заплатятъ стойността на патента и една глоба равна петъ пѣти отъ суммата на патента.

Чл. 62. Тютюнопродавцитѣ, които продаватъ тютюня по скѣпо отъ цѣнитѣ, опрѣдѣлени въ тарифата, се наказватъ съ глоба отъ 25 до 250 л.

Чл. 63. Ония, които продаватъ дробенъ необандированъ тютюнь, наказватъ се съ глоба отъ 100 до 500 л. и намѣрения тютюнь се конфискува.

Чл. 64. Лицата, които дробятъ тютюнь, било съ хаванъ, ножче и др. такива, или го стрѣкватъ вънъ отъ тютюневитѣ фабрики; сжщо и тѣзи, които държатъ въ домоветѣ си, или въ други мѣста подъ тѣхно притежание, или подъ тѣхно управление, инструменти и сѣчива, които служатъ за дробение тютюнь, наказватъ се съ

една глоба отъ 50 до 500 л., а инструментитѣ и сѣчивата имъ се взиматъ и уловения тютюнь се конфискува, като се заплати за него и бандеролно право отъ първо качество.

Чл. 65. Освѣнъ конфискувание тютюня, улавя се и всичко, каквото е служило за неговото прѣнасяние: конь, варка, кола и пр. Уловенитѣ нѣща се връщатъ на контрабандиста, когато той заплати узаконенитѣ глоби, ако ли той незаплати глобитѣ, тогава уловенитѣ вещи се продаватъ. Сжщо тѣй се продава уловения добитѣкъ. Слѣдъ заплащанието на глобитѣ, колкото пари останжтъ отъ продаденитѣ вещи или добитѣкъ, повръщатъ се на контрабандиста.

Чл. 66. Лицата, които сж посѣли тютюнь, несъобразно съ чл. чл. 6 и 7 отъ настоящия законъ, гаказватъ се съ глоба отъ 20 до 50 л. и посѣтия тютюнь се искоренява, ако посѣтото пространство е по-малко отъ единъ декарь. На сжщата глоба подлѣжатъ и кметоветѣ, за неиспълнение чл. 14 отъ настоящия законъ.

Чл. 67. Тютюнопроизводителитѣ, които продаватъ отъ тютюнитѣ си, безъ да бжджтъ снабдени съ свидѣтелство отъ мѣстния околийски началникъ, или кмета, наказватъ се да заплатятъ бандеролното право, за първо качество тютюнь.

Чл. 68. Ако показанитѣ въ чл. 66 нарушения се издирятъ, слѣдъ събиранieto и изсушаванието на тютюнитѣ, при самото притеглювание, притежателя се наказва по чл. 55 отъ настоящия законъ.

Ако производителя прѣди да се е издирило нарушението отъ финансовия агентъ, самъ съобща за набрания отъ нивитѣ тютюнь, непосетъ съгласно чл. чл. 6 и 7 наказватъ се съ глоба отъ 50 до 100 лева.

Чл. 69. Когато тайно посѣяния тютюнь се събере отъ производителя и скрие, а има доказателства, че той с сѣялъ и набралъ тютюнь, като напримѣръ коренитѣ по нивата, или други улики, тогава лицата, които описватъ тютюня, опрѣдѣлятъ споредъ коренитѣ посѣтото пространство приблизително количество на набрания тютюнь и за това се съставя актъ, възъ основания на който виновния се наказва, споредъ чл. 55 отъ настоящия законъ.

Чл. 70. Когато у нѣкого се намѣри въ табакерата му, или въ друго мѣсто, дробенъ тютюнь, възъ отъ фабриката, и не се намѣри никѣкъвъ инструментъ, или друга улика въ къщата му, тогава трѣбва да се иска отъ това лице да докаже отъ гдѣ е зело и кой е дробилъ тютюня, за да не падне на него обвинението. Ако той неможе да докаже това, наказва се споредъ чл. 64 отъ настоящия законъ, нѣ ако представи лицето, отъ което е взелъ тютюня и докаже, че дѣйствително то е сжщото лице, което му е нарѣзало или продало тютюня, наказватъ се първия споредъ чл. 55, ако е негово собствено произведение, и споредъ чл. 56, ако го е купилъ, а вторий споредъ чл. 64.

Чл. 71. При провѣрявание, послѣ година, старитѣ тютюни, ако се окажатъ по малко, отъ колкото сж били записани въ правителственната

книга и не се представятъ уважителни причини, притижателтъ се наказва споредъ чл. 67 отъ настоящия законъ, и ако се докаже още, че производителя е продавалъ отъ недостающий тютюнь, тогава той се наказва и споредъ чл. 61 отъ закона.

Чл. 72. Ако производителя е испушилъ или продалъ отъ обозначенитѣ въ чл. 61 тютюнь, а отъ новопроизведения е потаилъ една часть и го е смѣсилъ съ стария, за да подпълни продадения или испушения, то въ такъвъ случай виновния се наказва, споредъ чл. 55 отъ закона.

Чл. 73. За тютюнитѣ, които при провѣрката, или продажбата се окажатъ повече отъ колкото сж записани, трѣбва да се направи изслѣдование и узнае отъ що произлиза излишѣка, и ако се докаже: 1) че произлиза отъ неточното измѣрвание, то излишѣка се записва при другия тютюнь; нѣ ако се докаже пакъ, че е купенъ отъ друга държава и прѣнесенъ тайно, или е купенъ, отъ нѣкой мѣстенъ производител, виновния се наказва: въ първия случай, като заплати акциза по два лева на килограмъ, бандеролно право, ако е дробенъ тютюня, отъ първо качество, всички митни права по чл. 244 отъ закона за митницитѣ и глоба равна съ двойната сума на тия сборове; а за втория случай по чл. 56 отъ настоящия законъ, и 2) ако се докаже че излишния тютюнь е билъ скритъ при описванието му, притежателя му се наказва споредъ първата алинея на чл. 55 отъ настоящия законъ. Лицата у които се намѣри отъ послѣ тютюнь, за който не платено бандеролно право, ще се наказватъ за недостига съгласно чл. 59.

Чл. 74. Когато кметоветѣ даватъ лъжливи свѣдѣния върху посѣния тютюнь, тѣ се наказватъ съ глоба отъ 50 до 100 лева, независимо отъ наказанието на производителитѣ.

Чл. 75. Всеко лице, което принесе загуба на съкровището, по какъвто и да е другъ начинъ, непредвиденъ въ настоящия законъ, било чрѣзъ умалѣвание на вписанието узаконенитѣ сборове, или чрѣзъ укриванието имъ, наказва се да заплати стойността на укрититѣ сборове, и се глоба съ двойната сума на този сборъ.

Чл. 76. Всеко нарушение, предвидено и наказуемо отъ настоящия законъ, се констатирва чрѣзъ актъ, съставенъ веднага при откриванието му. Такива актове за да иматъ законна сила, трѣбва да бжджтъ подписани отъ съставителя и двама свидѣтели и отъ обвиняемата страна, споредъ формата, която ще бжде приложена при правилника. Въ случай че обвиняемата страна откаже да подпише въ акта за това се прави нуждната заблѣжка.

Чл. 77. Наказанията за нарушенията на настоящия законъ се налагатъ чрѣзъ постановления на окръжнитѣ управители, съвмѣстно съ финансовитѣ чиновници, основани на актоветѣ съставлявани отъ агентитѣ на полицията, съкровището или пакъ на общинитѣ, както е това опрѣдѣлено въ прѣдидущия членъ.

Чл. 78. Актоветѣ, чрѣзъ които е констатирано прѣстѣпленieto, служатъ за неоспорими

доказателства предъ съда, освѣнъ ако бждѣтъ обявени за фалшиви или ако се докаже тѣхната неевѣрностъ или неоснователностъ. Съдѣтъ не може да отнема силата имъ. Тѣй сжщо не може да намалява конфискациитѣ и глобитѣ, които сжж основани на закона

Чл. 79. Тия постановления добиватъ сила на сждебно рѣшение и се привеждатъ въ изпълнение по редѣтъ за сждебнитѣ рѣшения слѣдъ утвърдението имъ отъ Министра на Финансиитѣ, ако срещу тѣхъ не е подадена въ 15 дневнъ срокъ въззивна жалба. Този срокъ се почва отъ денѣтъ на съобщението подъ расписка на осжденото лице за утвърдението на постановлението или въ отсъствието му отъ публикуванието въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Чл. 80. Въззивната жалба се подава на окръжното управление, което заедно съ прѣписъ отъ постановлението и всичкиятѣ книжа, съставляющи дѣлото, проважда въ окръжния съдъ,

гдѣто се окончателно разгледва и рѣшава въ два мѣсеченъ срокъ.

Чл. 81. Нарушителитѣ на настоящия законъ, които немогатъ да заплатятъ узаконенитѣ глоби, замѣнява се наказанието имъ съ затворъ на общо основание.

Въ всѣки случай обаче, тоя затворъ не трѣбва да надминава 6 мѣсеци.

Чл. 82. Единъ правилникъ издаденъ отъ Министерството на Финанситѣ, ще уреди приложението на настоящия законъ, който отмѣнява „врѣменнитѣ правила за акциза върху тютюня отъ 1879 година“, а тѣй сжщо и всички до сегашни распоряждания и правилници по тютюневитѣ налози.

Чл. 83. Настоящия законъ ще се приложи въ дѣйствието отъ 1 мартъ 1891 год. До това врѣме ще се прѣтѣглятъ всичкиятѣ останали съ бандеролъ тютюни, нахадящи се по фабрицитѣ и тютюнопродавницитѣ и ще се обандеролатъ споредъ предвидената въ този законъ тарифа за недостига.

ТАРИФА

на бандеролитѣ за изработенитѣ тютюни и тютюневи издѣлия въ Българското Княжество.

Тютюни за пушение	Продажна цѣна		Бандеролно право		Тютюни за смърканье (емфие) (нѣма дѣленне на видове)	Продажна цѣна		Бандеролно право	
	лева	ст.	лева	ст.		лева	ст.	лева	ст.
<i>I Качество</i>					Производна	Граμμα	1000	6	—
Граμμα	1000	12	—	”		500	3	—	
”	500	6	—	”		200	1	20	
”	200	2	40	”		100	—	60	
”	100	1	20	”		50	—	30	
”	50	—	60	”		25	—	15	
”	52	—	30	<i>Цигари</i> (нѣма дѣленне на видове)					
<i>II Качество</i>					Производна	Кутии отъ	1000 п.	36	—
Граμμα	1000	22	—	”		500 ”	18	—	
”	500	11	—	”		250 ”	9	—	
”	200	4	40	”		100 ”	3	60	
”	100	2	20	”		50 ”	1	80	
”	50	1	10	”	25 ”	—	90		
”	25	—	55	—	—	—	—		
<i>III Качество</i>					Производна	<i>Папирози</i> <i>I Качество</i>			
Граμμα	1000	18	—	Кутии отъ		1000 п.	12	—	
”	500	9	—	”		500 ”	6	—	
”	200	3	60	”		250 ”	3	—	
”	100	1	80	”		100 ”	1	20	
”	50	—	90	”	50 ”	—	60		
”	25	—	45	”	25 ”	—	30		
<i>IV Качество</i>					Производна	<i>II Качество</i>			
Граμμα	1000	12	—	Кутии отъ		1000 п.	24	—	
”	500	6	—	”		500 ”	12	—	
”	200	2	40	”		250 ”	6	—	
”	100	1	20	”		100 ”	2	10	
”	50	—	60	”	50 ”	1	20		
”	25	—	30	”	25 ”	—	60		
<i>V Качество</i>					Производна	<i>III Качество</i>			
Граμμα	1000	8	—	Кутии отъ		1000 п.	20	—	
”	500	4	50	”		500 ”	10	—	
”	200	1	60	”		250 ”	5	—	
”	100	—	80	”		100 ”	2	—	
”	50	—	40	”	50 ”	1	—		
”	25	—	20	”	25 ”	—	50		

ТАБЛИЦА

на патентния сборъ за правотъргование съ су-
ровъ и изработенъ тютюнъ на едро и на дребно
въ Българското Княжество.

За търговия и цѣло	Въ София, Руссе, Варна, Пловдивъ и Бургасъ	Въ другитѣ окръж- ни градове	Въ околнитѣ гра- дове и селата, които иматъ повече отъ 2000 души или сѫ центръ на околното управление	По селата	
				Безъ разлика на мѣстността	Безъ разлика на мѣстността
	Годишна цѣна въ левове				
Изъ стоварищата, скла- доевъ	225	150	95	—	—
На разность	—	—	—	75	150
За търговия на дребно . Изъ постояннитѣ продав- ници както магазинѣ, догенитѣ, догенчетата, ханоевъ и др. т.	75	60	30	20	—
Отъ разнасяние съ вика- ние по улицитѣ, тѣй сѫщо и отъ подвижни маси за всѣки градъ и село отдѣлно	—	—	—	—	30
Отъ разнасяние по градо- ветѣ и селата за всѣки окръгъ отдѣлно	—	—	—	—	35
По сбороевъ и панаиритѣ на день	3	3	2	1	—

II. Горния законъ се вотира и прие въ на-
стоящата му форма отъ VI-то Обикновенно На-
родно Събрание, I-ва редовна сессия, на 5 де-
кемврий 1890 година.

III. Заповѣдваме настоящия законъ да се
облече съ Държавния Печатъ, да се обнародва
въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйстви-
е.

IV. Распореджанието за ввежданието въ дѣй-
ствие на тоя законъ възлагаме на Нашия Ми-
нистръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 15
декемврий 1890 год.

На първообразното съ собствената на Негово
Царско Высочество рѣка написано:

Фердинандъ

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Хр. Бѣлчовъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държав-
ния Печатъ и регистриранъ подъ № 2, на 4
януарий 1891 година.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министръ на Правосъдието, Д. Тончовъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

(Agence Balkanique).

Ню-Йоркъ, 9/21 януарий. Споредъ една теле-
грамма изъ Валпарезо пристанищата на Пизагуа

и на Калета-Буена сѫ обявени въ обсадно по-
ложение.

Буенос-Аиресъ, 9/21 януарий. Тукъ полу-
чени извѣстия говорятъ за нѣкакви си прѣ-
пирни между земската войска и Чилинското пра-
вителство и още, че извѣстно число воиници
сѫ прѣминжали къмъ въстанието съ оржжитая
и багажитѣ си. Изглежда като че въстани-
цитѣ се приготвяватъ за едно енергическо
дѣйстви-е.

Рю-Жанейро, 9/21 януарий. Учредителното
събрание прие, при първо чтение, проекта за ко-
ституцията съ нѣкой измѣнения и гласува бламъ
за извѣстни дѣйствия на приврѣменното прави-
телство; въ слѣдствие на това министрътъ на
вътрѣшнитѣ работи и оня на търговията под-
доха оставка.

Бернъ, 9/21 януарий. Франция е денонсирала
търговския договоръ съ Швейцария.

Римъ, 9/21 януарий. Финансовий докладъ въ
камарата е назначенъ за 16/28 януарий.

Парижъ, 9/21 януарий. Върховния съветъ
за колонитѣ държа отъ заранъ първото си за-
сѣдание подъ предсѣдателството на секретаря на
колонитѣ г. Етиена, който произнесе много
значаща рѣчь, върху системата на колонизацията
и въсхваля особно, споредъ примѣра на Герма-
ния, Италия и Англия, съставянието голѣми
търговски дружества въ Суданъ и голѣмото ко-
рито на Конго, на които дружества щѣли да
се даждъ грамоти подъ условия да обработватъ
земята и да направятъ пжтица за съобщения.

Петербургъ, 9/21 януарий. Положението на
великия князь Николая старший се подобрило;
но дворцовий лѣкаръ казва че подобриенето
е прѣходяще.

Брюкселъ, 9/21 януарий. Либералнитѣ деле-
гати бѣха приети въ Градския Домъ и вржчиха
на Бургмистра единъ манифестъ, съ който се
иска прѣглежданието конституцията. Бургмистра
благодари за упаванието порядока и сбѣща да
подложи манифеста въ камарата, като добави, че
ще трѣба прѣглежданието да се изпълни. Деле-
гатитѣ си трѣгнаха викаци: „Да живѣе прѣ-
глежданието“!

Парижъ, 9/21 януарий. Барометрътъ захваща
да спада. Въ околността има силна буря. Градътъ
Нанте е покритъ отъ снѣгъ. Всички усилия за
учистювание пристанището на Бордо отъ ледо-
ветѣ сѫ били всуе. Префектътъ е предупредилъ
блокиранитѣ жители на зеленитѣ острови. Въ
Фекамбъ ниската частъ на града е залѣна отъ
води. Жандармерията е спасила много хора. Въ
нѣкои улици водата е достигнала единъ метръ.

Букурещъ, 10/22 януарий. Всичкитѣ съобщен-
ия по желѣзницитѣ сѫ се въстановили, освѣнъ
само една малка частъ по линията за Турно-
Магорели. Официалний вѣстникъ обнародва една
забѣлѣжка, която извѣстява, че дворътъ щѣ
държи 10 дневенъ трауръ, вслѣдствие смъртъта
на великата херцогиня Мария Антонетта.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Върховний касационенъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2.

Углавното отдѣление на Върховний касационенъ съдъ обявява чрезъ настоящето си на интересующитѣ се страни или лица за знание, че въ съдебнитѣ му заседания прѣзъ мѣсець февруарий н. год. ще се разгледатъ слѣдующитѣ углавни дѣла:

На 4 февруарий — углавно дѣло № 449/90 година, вна Илия Смаиловъ, обвиняемъ за умишлено поднаване съзнато на Никола Веселиновъ, (арестанско, отложено отъ 11 декемврий 1890 год.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 450/90 год., на ДДимитръ Ангеловъ, обвиняемъ за предумишлено чело-вѣкоубийство, (арестанско, отложено отъ 1 декемв. 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 722/90 год., на ДДимитръ Тодоровъ-Ляката, обвиняемъ за кражба чрезъ съчувствие, (арестанско);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 724/90 год., на ИИванъ Петровъ, обвиняемъ за съучастие въ кражба съ съчувствие, (арестанско).

На 6 февруарий — углавно дѣло № 733/90 год., на ИШетръ Пешовъ Вацкинъ, обвиняемъ за продаване крадени вконове съ знание че сж крадени и за служение съ фалшиви продавани свидѣтелства, (арестанско);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 670/90 год., на ДДаваялъ А. Маноловъ, обвиняемъ за нанисание тежакъ пшобой на брата си Щера отъ който побой послѣдния умрѣлъ, ((II касация);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 689/90 година, на ХХюсеинъ Али Гавазъ, обвиняемъ за кражба на 5 фаши пшарвули, (II касация);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 721/90 година, на ДДимитръ П. Андоновъ, обвиняемъ за писмено оскърбление ММинистра на Правосъдието по поводъ изпълнение служебнитѣ му обязанности, (II касация).

На 9 февруарий — углавно дѣло № 723/90 година, на ИВасилъ Пауновъ, обвиняемъ за гдѣто е приелъ въ къщата сси различни вещи съ знание че сж крадени, (II касация);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 690/90 година, на ИТасса Георгиевъ, обвиняемъ за нарушение закона за митничитѣ, (митническо);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 605/89 година, на ИВълко Николовъ, обвиняемъ въ злоупотрѣбление като бир-никъ правителствени пари, (отложено отъ 1 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 606/89 година, на ИМихалъ Стоиковъ и Христо Йовевъ, обвиняеми за нару-шение табачний уставъ, (отложено отъ 1 декемв. 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 755/89 година, на ИШанто Каменовъ, обвиняемъ за нарушение питейний уставъ, ((отложено отъ 3 декември 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 756/89 година, на ИРусся Христовъ и Генча Христовъ, обвиняеми за гдѣто ссж пустнали на паша 300 кози въ градската кория „Карасеврия“, (отложено отъ 3 декемврий 1890 год.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 558/89 година, на ИХараламби Массарловъ, обвиняемъ за нарушение обще-ственната тишина, (отложено отъ 5 декемврий 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 752/89 година, на Иванъ Стоиновъ, обвиняемъ за нанисание обида съ дѣй-ствие на публично мѣсто на началника на отдѣлението на Министерството на Правосъдието Н. Абаджиевъ, (отло-жено отъ 3 декемврий 1890 година).

На 11 февруарий — углавно дѣло № 40/90 година, на Озиянъ Бининбаумъ, оправдавъ по съдъ отъ обвинение о му въ момшеничество, (отложено отъ 3 декемврий 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 748/89 година, на Мехмедъ Купшпазовъ, Стоянъ П. Куртевъ и Пени Кюръ Цоевъ, обвиняеми: първия за кражба на два денка тютювъ и др. вещи; втория за зимане тютювъ съ знание че е краденъ, и послѣдния за съучастие на сжщата кражба, (отложено отъ 5 декемврий 1890 год.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 786/89 година, на Доси Добревъ, обвиняемъ за гдѣто въ качеството си на стражаръ е нанесжлъ побой на Стефанъ Юрдановъ, (отло-жено отъ 5 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 794/89 година, на Никола Станчовъ Фидовченина, обвиняемъ за гдѣто произ-волно е развалилъ печата на Фюлбелерский кметъ съ който печатъ е билъ запечатанъ хамбарътъ му, (отложено отъ 5 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 751/89 година, на Мито Цоловъ, обвиняемъ за обезчестяване Еленка Геор-гиева съ измама, че ще я вземе за жена, (отложено отъ 8 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 797/89 година, на Абди Исмаиловъ, обвиняемъ за гдѣто е ударилъ Алилъ Османовъ по окото съ чаша, отъ който ударъ около му ослѣпело, (отложено отъ 8 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 881/89 година, на Параскева Кенова, Рада Маркова и Бона Пешова, оправ-дани по съдъ по обвинението имъ въ това, че намѣреното въ Геренденската рѣка, мжжко дѣте, слѣдъ като се е ро-дило живо отъ първата, умишлено не сж му вързали пжпжч-ното черво, а при това му отрѣзали и лѣвата ржка, вслѣд-ствие на косто умрѣло, (отложено отъ 8 декемв. 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 885/89 година, на Тошо Късовъ, обвиняемъ за нарушение закона за горитѣ, (отложено отъ 8 декемврий 1890 година).

На 13 февруарий — углавно дѣло № 456/90 година, на Любиза Драгичъ Атанасова и на Христо Димитровъ, обвиняеми за прелюбодѣйствие, (отложено отъ 3 декем-врий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 906/89 година, на Дамиянъ Филиповъ, обвиняемъ за нарушение закона за патентитѣ, (отложено отъ 15 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 921/89 година, на Никола Апостоловъ, обвиняемъ за нарушение закона за патентитѣ, (отложено отъ 15 декемврий 1890 година);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 920/89 година, на Ангела Митевъ, Теодоръ Първановъ, Вожилъ Сжбовъ и Учко Божановъ, обвиняеми за нанисание тежкъ побой на Георги Велиновъ, (отложено отъ 15 декемврий 1890 г.);

Въ сѣщия день — углавно дѣло № 930/89 година, на Сотиръ Илиевъ, обвиняемъ за нарушение питейний уставъ, (отложено отъ 17 декемврий 1890 година);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 931/89 година, на Христо Минчовъ, обвиняемъ за кражба на една кисия съ 3 лири турски на съжителя си Коста Саввовъ, (отложено отъ 17 декемврий 1890 година);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 862/89 година, на Демостенъ Якуби, обвиняемъ за нарушение питейний уставъ, (отложено отъ 19 декемврий 1890 година);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 863/89 година, на Мехмедъ Фучеджи Хюсеиновъ и Топалъ Хасанъ Османовъ, обвиняеми за кражба изъ домътъ на Цотю Цоневъ половинъ кило ячмийкъ чрѣзъ прерѣзване прѣчките на прозореца, (отложено отъ 19 декемврий 1890 година).

На 16 февруарий — углавно дѣло № 910/89 година, на Нико Мирчовъ, оправданъ по сѣдъ отъ обвинението му въ нарушение закона за горитѣ, (отложено отъ 15 декемврий 1890 година);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 912/89 година, на Тошо Ивановъ Георгиевъ и Иванъ Георгиевъ, обвиняеми за опитване да откраднѣтъ сѣно отъ кошарата на Серчо и Доно Генови, (отложено отъ 15 декемврий 1890 год.);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 877/89 година, на Герчо Ив. Терзиский, Моно Петковъ Вачийски, Руско Тодоровъ, Атанасъ Василиевъ и Атанасъ Герчовъ, обвиняеми за гдѣто първитѣ двама на 21 февруарий 1888 год. сѣ участвували въ разваляние бюрото предназначено за избирание на двама членове за Орѣховский окр. сѣвѣтъ, като сѣ подбуждали и предводителствували талпата да се нападне бюрото и по този начинъ станали причина да се развалятъ изборитѣ, вторитѣ трима за явяване на изборитѣ съ тояги въ рѣцетѣ и послѣдния за нападанье и нанисание побой на Куно Ивановъ, когато послѣдний упражнявалъ избирателното си право, (отложено отъ 29 декемврия 1890 година);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 998/89 година, на Илия Вучковъ, обвиняемъ за нанисание съ брадва удари по лѣвото рамо на Станко Цековъ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 999/89 година, на Пжта Денковъ, обвиняемъ за нанисание оскърбление и съпротивление на сѣдебний приставъ, Н. Табаковъ, при изпълнение служебнитѣ му обязанности;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1001/89 год., на Александръ Данцингеръ, обвиняемъ за нарушение питейний уставъ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1002/89 год., на Стоянчо Атанасовъ, обвиняемъ за взимание съ насилие отъ джобтъ на Стоименъ Кръстевъ единъ задължителенъ записъ на сума 350 гроша;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1003/89 год., на Павли С. Мистанидисъ, обвиняемъ за кражба на една умбрела.

На 18 февруарий — углавно дѣло № 8/90 година, по апелативната жалба на Никола Афлатарли, бивший Севлиево околийски началникъ, срещу присѣдата на Руссенский апелативенъ сѣдъ № 119 отъ 12 юний 1890 г., съ която се осжжда на едно мѣсеченъ тъмниченъ затворъ за докание честиъта съ думи и нанисание лѣгкъ побой на Севлиевоый жителъ Иванъ Бончевъ, (по сѣщество);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1011/89 год., по описѣтъ, на Саджкъ Ходжа Ибрахимовъ, обвиняемъ за нарушение закона за горитѣ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1012/89 год., на Назифъ Ибрахимовъ, обвиняемъ за нарушение закона за горитѣ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1013/89 год., на Джаферъ Ибрахимовъ, обвиняемъ за нарушение закона за горитѣ.

На 20 февруарий — углавно дѣло № 13/90 година, по апелативната жалба на Илия Икономовъ, бивший Ломски околийски началникъ, срещу присѣдата на Софийский апелативенъ сѣдъ № 199 отъ 17 септемврий 1890 год., съ която се осжжда на три мѣсеченъ затворъ: а) за гдѣто въ качеството си на окол. началникъ е нанесълъ силенъ побой на Тома Георгиевъ и Вако Илиевъ; в) за докание честиъта и достолѣието на старшия стражаръ при Ломската митница Коста Алексиевъ, и с) за нанисание силенъ побой на Тома Трифоновъ, (по сѣщество);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1014/89 год., на Петръ Аргировъ, Станчо Константиновъ и Рангелъ Думбаски, обвиняеми за буйство и за нарушение обществената тишина;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1015/89 год., на Нико Кръстевъ и Мито Маноловъ, обвиняеми за обирание ношно врѣме къщата на Войко Пейчовъ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1016/89 год., на Никола Червенковъ и Мито Червенковъ, обвиняеми за извършване самоуправство и насилие върху Цвѣтко Черневъ, Цако Петковъ и други.

На 23 февруарий — углавно дѣло № 14/90 год., по апелативната жалба на Георги Вацовъ, бивший нотариусъ при Плъвенский окр. сѣдъ, срещу присѣдата на Руссенский апелативенъ сѣдъ № 182 отъ 20 септемврий 1890 година, съ която се осжжда на 3 години и 6 мѣсеца въ крѣпость за злоупотрѣбление правителствени пари и взимание повече мита при издаване крѣпостни актове за своя полза, (по сѣщество);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1022/89 год., на Василъ Ангеловъ, обвиняемъ за извършване противозаконни дѣйствиа при изпълнение на служебнитѣ му обязанности въ качество на конний стражаръ при Кюстендилското околийско управление;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 1/90 година, на Илия Вановъ и Цанко Ивановъ, обвиняеми за издаване фалшива расписка;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 3/90 година, на Ангелъ Т. Цойковъ, обвиняемъ за нанисание обида чрѣзъ дѣйствиа на Анка Костова.

На 25 февруарий — углавно дѣло № 15/90 год., по апелативната жалба на К. Драндаровъ, бивший нотариусъ при Орѣховски окр. сѣдъ, срещу присѣдата на Софийский апелативенъ сѣдъ отъ 12 септемврий 1890 г. № 192, съ която се осжжда на 3 годишенъ затворъ въ крѣпость съ ходатайство за намаление на наказанието му на една и половина година тъмниченъ затворъ за извършване престѣпления по службата си, (по сѣщество);

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 4/90 година, на Миня Пенчовъ, обвиняемъ за кражба на 200 бѣчварски дѣски изъ дюгения на Миня Войчевъ;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 5/90 година, на Аронъ Голдцианъ, оправданъ по сѣдъ по обвинението му въ кражба на 5 рупа сукно;

Въ сѣщій день — углавно дѣло № 6/90 година, на Халиль Къжр Мехмедовъ и Ахмедъ Исмаиловъ, обвиняеми за нанисание тажъкъ побой на Османъ Узунъ Юмеровъ.

На 27 февруарий — углавно дѣло № 6/90 година, по апелативната жалба на Пантелей К. Желѣзковичъ, бив-

пшии финансовъ чиновникъ при Севлиеветко окр. управление срещу присъдата на Русенский апеллативенъ съдъ № 67 отъ 25 априлий 1890 г., съ която е осъденъ на три мѣсеченъ тъмниченъ затворъ въ окови въ злоупотрѣбление правителствени пари, (по същество, отложено отъ 24 ноемврий 1890 година);

Въ сѣщий день — углавно дѣло № 7/90 година, на Юоци Георгиевъ, обвиняемъ за обезчестяване Михаила ММаринова съ обещание, че ще я вземе за жена;

Въ сѣщий день — углавно дѣло № 8/90 година, на Грачо Петровъ и Колю Марковъ, обвиняеми за опитване да обержтъ въоружени нощно врѣме домътъ на Ахмедъ Камберовъ, въ по не зависящи отъ тѣхъ причини неуспѣли да извършатъ кражбата;

Въ сѣщий день — углавно дѣло № 9/90 година, на Дденча Деневъ, обвиняемъ за кражба на двѣ крини жито и двѣ крини овѣсъ отъ къщата на Филя Доневъ, (постж-пило на 9 януарий 1890 година).

Гр. София, 4 януарий 1891 година.

Пом. секретарь: В. Перфановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 36.

Първото гражданско отдѣление на Върховний кассационенъ съдъ обявява за знание на интересующитѣ се страни и лица, че въ сѣдебнитѣ му засѣдания прѣзъ идущий мѣсецъ февруарий 1891 година ще се разгледатъ слѣдующитѣ граждански дѣла:

На 1 февруарий — гражданско дѣло № 361/90 год., постжпило по частната кассационна жалба на С. С. Бобчевъ, повѣренникъ на братия: Никола и Павле Хр. Пуллеви, отъ гр. Карлово, подадена срещу опрѣдѣлението на Пловдивский апеллативенъ съдъ № 174, отъ 7 септемврий 1890 година, съ което се прекращава гражданското дѣло на доврѣтителѣ му, съ Димитръ Хр. Пулевъ и не имъ се пресъжда адвокатско вознаграждение;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 138/90 г., на Николчо Радановъ, отъ гр. Разградъ, съ Христо Петровъ и съпругата му Анка Петрова, отъ сѣщий градъ, за $\frac{1}{3}$ часть отъ една къща;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 77/90 г., на Трънко хх. Желевъ, отъ с. Хаджи-кьой, Харманлийска околия, съ Добра Искровъ и Искро Петровъ, отъ сѣщото село, за 50 л., произходящи отъ сѣчение дърва отъ кория, (отлсжено отъ 17 декемврий 1890 год.);

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 534/89 г., на Димитръ Ив. Багряновъ, отъ г. Севлиево, съ Дена Хр. Генкова, отъ сѣщий градъ и Севлиевската земледѣлческа каса, за неправилно налагание запоръ на $\frac{1}{4}$ декарь мѣсто отъ сѣдинъ дворъ, въ стойность 250 лева.

На 4 февруарий — гражд. дѣло № 139/90 г., на Данаилъ С. Юрукъ, повѣренникъ на Петръ Стояновъ Мусиевица, отъ с. Джумая, Панагорска околия, съ Тане Миневитѣ наслѣдници, отъ с. Балдево, въ лицето на Донка Милева, за възстановяване правото на ползувание отъ половината отъ водата на една воденица;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 140/90 г., на Петко Вълчовъ, Иванъ Намчовъ и Дакъ Пековъ, отъ с. Писарево и пълномощници на жителитѣ на сѣщото село, съ жителитѣ на с. Махлата, за едно пасище;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 345/90 г., постжпило по частната кассационна жалба на Севастаки Гънзояновъ, отъ г. Видинъ, срещу опрѣдѣлението на Софий-

ский апеллативенъ съдъ № 72 отъ 1 юний 1890 год., съ което е постановено да се издаде крѣпостенъ актъ на Хараламби Ив. Гънзояновъ, отъ сѣщий градъ, за $\frac{1}{5}$ часть отъ имотитѣ, присѣдени въ полза на Елисавета Ив. Гънзоянова, по искътъ и срещу Севастаки, Хараламби, Христо и Томо Гънзоянови, за бащино наслѣдство;

Въ сѣщий день — гражданско дѣло № 141/90 г., на Катерина Папа Яницова, отъ г. Пещера, съ Никола Атанасовъ и съпругата му Мариола Николова, отъ сѣщий градъ, за една часть отъ една къща.

На 6 февруарий — гражд. дѣло № 142/90 г., на Абазъ и Зюмбюль Ахмедови Капишови, отъ г. Севлиево, съ Мехмедъ х. Мемшовъ, отъ с. Бѣла-Рѣка, чрѣзъ повѣренника му Хр. Арнаудовъ, отъ г. Севлиево, за една къща;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 143/90 г., на Мача Стоянова, отъ с. Радово, Трънска околия, съ Станко Петковъ, отъ сѣщото село, за $\frac{3}{4}$ части отъ недвижимитѣ имущества, останали наслѣдство отъ покойний му братъ Стоянъ Петковъ;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 370/90 г., постжпило по частната кассационна жалба на х. Василь Николовъ, отъ г. Горня-Орѣховица, настояникъ на малолѣтното дѣте на покойний Георги Т. Обрѣшковъ, срещу опрѣдѣлението на Русенский апеллативенъ съдъ № 177 отъ 21 септемврий 1890 год., съ което е оставена частната му жалба, подадена срещу опрѣдѣлението на Търновский окржженъ съдъ отъ 9 мартъ 1890 г. № 220, безъ послѣдствие, като неоснователна;

Въ сѣщий день — гражданско дѣло № 144/90 г., на Гаврилъ Л. Орошаковъ, повѣренникъ на Ив. Генковъ, синъ и пълномощникъ на Генко Пашовъ, отъ гр. Етрополе, съ Рада Симеонова, Параскева Стоянова и Йоша Василева, (по баща Генкова) отъ сѣщий градъ, за предавание на всѣка една по $\frac{3}{40}$ части отъ два дюкяна и по $\frac{3}{28}$ части отъ четири парчета ливади и една нива, останали наслѣдство отъ покойната имъ майка Димитра Илчова.

На 8 февруарий — гражд. дѣло № 145/90 г., на Иванъ Радевъ Даскала, Димо Янкоолу, Илия Димовъ — Даскала, Димо Мариновъ, Маринъ Райкоолу, Цоню Людскановъ, Коста Колевъ и Тодоръ Тоневъ, отъ с. Мердана, Търновска околия, съ Маринъ Станчовъ, отъ г. Лѣсковецъ, за 42 крини жито и 128 крини ичемикъ въ натура, или да му заплатятъ 382 лева;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 146/90 г., на Калю Стойковъ, Пейчо Димовъ, Маринъ Ирчевъ и Кали Стояновъ, отъ с. Кюлевча, съ Вько Вичковъ, отъ сѣщото село, за отваряние и освобождавание пктя нарѣченъ „Мадара-Токадж“;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 147/90 год., на Д. Грековъ, повѣренникъ на Никола Христовъ, отъ с. Луковитъ, Раховска околия, съ Тодора Иванчова Коцева, отъ гр. Рахово, за една ливада съ пространство 100 уврата;

Въ сѣщий день — гражд. дѣло № 148/90 г., на Цани Тодоровъ, отъ с. Арнаудъ, Разградска околия, съ Коли Димовъ, отъ г. Разградъ, за 187 лева, произходящи отъ продажба на двѣ ниви.

На 11 февруарий — гражд. дѣло № 149/90 год., на Юрданъ Пеневъ, отъ с. Демирджилеръ, Никола Петровъ, отъ гр. Разградъ, Стоянъ Килифарски, отъ с. Хърсово и Ангелъ Спиридоновъ, изъ станцията Ашикаръ, съ Константинъ Пенчевъ, отъ станцията Ашикаръ, за $\frac{1}{6}$ часть

отъ единъ лѣсъ 650 уврата и ниви отъ 170 уврата съ окръжающитѣ здания на текето називаемо „Мусса-баба“;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 150/90 г., на Дѣша Г. Рашеева — по мжжъ Ранковица Ненова, отъ г. Габрово, съ Д. В. Шипчановъ, отъ сѣщій градъ, за предаване $\frac{1}{3}$ часть отъ каменна къща, находяща се въ г. Габрово;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 151/90 г. на Емануилъ И. Патерски, отъ г. Бургазъ, съ Евангелица Христодуло, отъ гр. Созополъ, за половинъ вѣтреница воденица и вдигане наложенъ върху сѣщата воденица запоръ отъ Ем. Патерски, за удовлетворение искътъ му спрямо съпругата и Георги В. Николовъ, отъ г. Созополъ;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 152/90 г., на Георги Добриновичъ, отъ гр. Видинъ, повѣренникъ на Халилъ и Емине Мурадови. Садберъ и Али Мустафови Пехливанови, отъ сѣщій градъ, съ Ат. Апостоловичъ, тоже отъ сѣщій градъ, за едно мѣсто.

На 13 февруарий — гражд. дѣло № 153/90 год., на Станоя Стоичковъ, Анто Пауновъ и Цвѣтанъ Стаменовъ, отъ с. Горня Баян, Софийско, съ Евда Манолова и Коста Размовъ, отъ гр. София, за възстановление нарушено владѣние на едно селище отъ 2 уврата и за вдигане зданието, построено на това селище;

Въ сѣщій день — гражданско дѣло № 154/90 г., на Мустафа Ефенди х. Исмаиловъ, отъ гр. Т.-Пазарджикъ, настойникъ на Исмаилъ Селвели Хюсеинъ, съ Ахмедъ Мустафовъ, отъ сѣщій градъ, за 49 и $\frac{3}{4}$ уврата ниви;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 155/90 г., на Юрданъ С. Вжжаровъ, повѣренникъ на Риджай Бей Мустафовъ, отъ гр. Кюстендилъ, съ Тасе Янковъ Новоселеца, отъ сѣщій градъ, за вдигане наложения отъ първия запоръ върху двѣ бахчи, една къща и произведенията на бахчитѣ, привадлѣжащи на послѣдния;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 156/90 г., на Абди Абдулрахмановъ, Ахмедъ Ибраимовъ, Хюсеинъ Махмудовъ и други 13 души, жители отъ с. Сунгурлари, Ставо-Загорско, съ Хр. Т. Демерджиевъ, отъ г. Стара-Загора, за 271 лири заедно съ лихвитѣ имъ, происходящи отъ продажба — покупка на недвижими имущества.

На 15 февруарий — гражд. дѣло № 158/90 год., на Бръстовското общинско управление, съ Петръ Т. Ташовъ, отъ с. Бръстовица, за едно праздно общинско мѣсто;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 159/90 г., на Ловчанскій окръженъ управителъ, съ Мехмедъ Мехмедовъ Калевъ, отъ с. Каленикъ, за възвѣдане въ владѣние върху една градина отъ 30 дюлюма;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 160/90 г., на Асанъ Ахмедовъ, отъ с. Вѣжаново, Луковитска околия, съ Кочо Христовъ, отъ с. Веглешъ, за половинъ часть отъ една нива и едно бранище и прихода имъ за три години;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 161/90 г., на Илия Бошковъ, отъ г. Царибродъ, съ Ленко Мановъ и Ат. Ленковъ, отъ с. Годечъ, Искрецка околия, за 3600 гроша, происходящи отъ продажба — покупка на една ливада.

На 18 февруарий — гражд. дѣло № 162/90 год., на Иванъ и Василъ Даневи, отъ с. Градище, Паскалевска околия, съ Христо Великовъ, отъ с. Овча-Могила, за $\frac{1}{2}$ часть отъ една кория;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 163/90 г., на Стойча Пенчовъ Сибирски, отъ гр. Руссе, съ Цани Чилингеровъ, отъ сѣщій градъ, за едно праздно мѣсто;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 164/90 год., на х. Христо Колевъ, отъ гр. Чирпанъ, съ Иванъ Колевъ, отъ сѣщій градъ, за половинъ отъ единъ дворъ;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 165/90 год., на Ахмедъ Герей Гази Гереевъ, отъ г. Ямболъ, съ Сехеръ х. Мустаfoва и др., отъ сѣщій градъ, за половина отъ сѣдебнитѣ разности, станали по дѣлото имъ за една къща отъ стойность 920 лева.

На 20 февруарий — гражд. дѣло № 166/90 год., на Хаджи Христия Ив. Арабаджиоглу, отъ г. Търново, съ Юрдана Ненкова, отъ сѣщій градъ, за вдигане дѣската която е поставена на стрѣхата върху спорното между тѣхъ мѣсто, която дѣска донира до стената на послѣдния и която му пренася врьда;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 167/90 год., на х. Ибишъ Халиловъ, отъ с. Ашиктаръ, Османъ-Пазарска околия, съ Мустафа, Али и Ахмедъ х. Исмаилови, отъ сѣщото село, за 15 кила жито въ натура или стойността по 90 гр. кило, за наемъ на $\frac{1}{3}$ часть отъ една воденица;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 168/90 г., на Григоръ Зафировъ, повѣренникъ на Ахмедъ, Юрке, Айше и Емине Исмаилови, отъ с. Имрихоръ, Ново-Пазарска околия, съ Талиба Салиевъ, отъ сѣщото село, за едно мѣсто;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 170/90 г., на Вратчанскій окръженъ управителъ, дѣйствующъ въ името на Българското правителство, съ Сърбенишката селска община, за 228 л. сѣдебни разности, станали по едно дѣло.

На 22 февруарий — гражд. дѣло № 173/90 год., на Георги Маринчовъ, отъ г. Силистра, съ Иванъ Балкански, отъ сѣщій градъ, за вдигане запоръ на $\frac{1}{4}$ часть отъ една къща;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 178/90 г., на Димитръ В. Мантовъ, повѣренникъ на Цанко Добревъ, отъ гр. Габрово, на Георги Беневъ, отъ с. Кметовци, повѣренникъ на сестра си Доша Бенева, отъ с. Сжнсалари и на Цана Георгиева, отъ с. Кметовци, за вдигане запоръ, наложенъ върху $\frac{2}{3}$ части отъ една каменна воденица;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 179/90 г., на Алекси М. Филиповъ, повѣренникъ на Катерина П. Николова, Ив. Петковъ и Нено Пешовъ, отъ с. Вѣла, Вѣлоградчикска околия, съ Фатме Алиева, отъ гр. Вѣлоградчикъ, за вдигане направения на ново воденичъ язь;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 180/90 г., на Кото и Цене Иванчови — Цигански пѣтелъ, отъ гр. Вратца, съ Николчо Ценовъ — Цигански, отъ сѣщій градъ, за една ливада отъ 30 дюлюма.

На 25 февруарий — гражд. дѣло № 181/90 год., на Стефанъ Вѣчваровъ, отъ г. София и на Илия Д. Вълчевъ, повѣренникъ на Ката Мехмедова и дѣцата ѝ Османъ, Даудъ и Гица Мехмедови, отъ сѣщій градъ, съ Станислава Вѣчварева, отъ сѣщій градъ, за издаване крѣпостенъ актъ на една къща или стойността ѝ 181 полумпернала и обезщетение, загуби и неустойка 50 полумпернала;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 182/90 г., на С. С. Бобчевъ, повѣренникъ на Гарвановската община, Хасковска околия, съ Татаръ Кьойската селска община, за ползувание отъ дървата и пашата на едилъ балталжкъ;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 183/90 г., на Георги Димитровъ, отъ гр. Харманлий, съ М. Шишмановъ, отъ г. Хасково, за мѣсеченъ наемъ отъ една къща;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 184/90 г., на Макараджи Ахмедъ х. Хасановъ, отъ г. Руссе, съ Ахмедъ х.

Ивара Дервишовъ, отъ сѣщій градъ, за 40 полуимпериала или една лира, дадени като капаро по покупка и продажба на една кѣща.

На 27 февруарий — гражд. дѣло № 371/90 г., на Исмаилъ и Мехмедъ х. Салиеви, отъ с. Кара-Таиръ, живущи въвъ гр. Пловдивъ, съ общината на с. Кара-Таиръ, за три парчета ниви;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 185/90 год., на Д. Ив. Табаковъ, за себе си и настойникъ на брата си Асена или сестритѣ си Елена и Зафира Табакови, отъ г. Свищовъ, съ съ Елева Т. Табакова и Стефанъ В. Вапоровъ, отъ сѣщій градъ, за дворъ;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 189/90 год., на Д. (Стателовъ, повѣренникъ на Петръ Бановъ, отъ с. Ески-Джумая, съ Цветанъ Крачуновъ, настойникъ на малолѣтнитѣ сирачета на покойниъ Киро Бановъ, за двѣ лѣхи двворно мѣсто;

Въ сѣщій день — гражд. дѣло № 191/90 г., на Георги П. Райковъ, отъ гр. Свищовъ, съ Тачо Илиевъ, настойникъ на малолѣтния Илия Такевъ, отъ сѣщій градъ, за 2¹/₂ дюлюма отъ едно лозе.

Гр. София, 3 януарий 1891 год.

Пом. секретарь: Хр. Д. Велевъ.

Севлиеиска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ № 1.

Въ село Раховциѣ, Габровска околия, се намира, безъ стопанинъ (юва) единъ волъ, съ бѣлѣзи: 5—6 годишенъ, космъ сивъ, рога бѣли и безъ други особни бѣлѣзи.

Приканва се стопанинѣтъ му въ расстояние на 41 день отъ днесъ да се яви съ изискуемото се за правособственностъ свидѣтелство за да си го получи, иначе ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Гр. Севлиево, 2 януарий 1891 год.

Предсѣдателствующий: Н. Мжнковъ.

11—(86)—1

За чл.-секретарь: Н. П. Корназовъ.

Ломска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ № 2.

Отъ преди нѣколко дня въ с. Горна-Гнойница, Ломска околия, се намиратъ безъ стопани (юва) слѣдующитѣ животни, а именно: 1) една кобила, 6—7 годишна, кестенедореста, на дѣсний заденъ кракъ патаного съ китката, на челото лисо и на гърба бѣли влакна отъ сѣдло, и 2) едноно двѣ годишно мъжко конче, стригано тази пролѣтъ, кестенедоресто и лисо на челото.

Ако въ продължение на 41 день отъ днесъ не се явятъ стопанинѣтъ имъ да си ги получатъ ще се продаждъ за въ полза на окр. касса. — Ломъ, 2 януарий 1891 год.

Предсѣдателъ: В. Т. Мончевъ.

11—(83)—1

Чл.-секретарь: Гончовъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 20.

Отъ преди нѣколко дня въ с. Стубель, Кутловска околия, се намира безъ стопанинъ (юва) 1 конь, вранъ, на 55—6 години.

Ако въ продължение на 41 день не се яви притѣжателѣтъ му ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Гр. Ломъ, 5 януарий 1891 год.

Предсѣдателъ: В. Т. Мончевъ.

11—(136)—1

Чл.-секретарь: Гончовъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 22.

Отъ преди нѣколко дня въ с. Горна-Гнойница, Ломска околия, се намира безъ стопанинъ (юва) една крава, на 4—5 години, бѣло-жълта, въ двѣтѣ уши кърноуха, а въ дѣсното отъ задъ глобнато съ ножици.

Ако въ продължение на 41 день отъ днесъ не се яви притѣжателъ и ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Гр. Ломъ, 5 януарий 1891 год.

Предсѣдателъ: В. Т. Мончевъ.

1—(135)—1

Чл.-секретарь: Гончовъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 21.

Отъ преди нѣколко дня въ село Черни-Върхъ, Ломска околия, се намиратъ безъ стопани слѣдующитѣ добитѣци: а) 1 самарджиски конь, на 10—11 години, по челото до носѣтъ има белизна, дорестъ и патаногъ съ двата задни крака, и б) една кобила, дореста, на 8—9 год., въ дѣсното ухо отъ предъ цепнато, патаного съ лѣвия заденъ кракъ и съ конче женско, врано.

Ако притѣжателитѣ имъ не се явятъ до 41 день ще се продаждъ за въ полза на окр. касса.

Гр. Ломъ, 5 януарий 1891 год.

Предсѣдателъ: В. Т. Мончевъ.

1—(134)—1

Чл.-секретарь: Гончовъ.

Бургазска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ № 1.

Подъ надзора на Джумалийското селско общинско управление, Карнобатска околия, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) слѣдующитѣ добитѣци: 1) една биволица, съ бѣлѣзи: 4 годишна, сахареста, дѣсното ѣ око чакъресто, подъ брадата ѣ малко бѣло и на заднитѣ крака има бѣло, и 2) едно малаче женско, на 2—3 години, караманесто, заднитѣ му крака малко бѣли, опашката му съ една педа бѣла и космѣтъ му малко червеникавъ.

Ако стопанинѣтъ на тия добитѣци не се явятъ въ срокъ 41 день отъ днесъ за да си ги приберждъ, тѣ ще се продаждъ за въ полза на окр. касса.

Гр. Бургазъ, 2 януарий 1891 год.

За предсѣдателъ: В. Станевъ.

1—(109)—1

За чл.-секретарь: М. Джоровъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 1828.

Въ чердата на с. Горно-Амавий, Бургазска околия, се намира безпритѣжателно (юва) едно мъжко неподвито малаче, съ бѣлѣзи: 2 год., опашка до средата бѣла, дѣсното око чакъресто, заднитѣ крака бѣли до колената и дѣсното ухо на страната отръзано.

Ако стопанина на това малаче не се яви въ срокъ 41 день отъ днесъ за да си го прибере, то ще се продаде за въ полза на окръжната касса.

Гр. Бургазъ, 28 декемврий 1890 год.

За предсѣдателъ: Г. Добревъ.

1—(74)—1

За членъ-секретарь: Н. Джоровъ.

Ловчанска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ № 6.

Въ с. Батулци (Тетевенска околия), се намира безъ стопанинъ една крава (юва), съ бѣлѣзи: на 8 години, космъ сивъ и на опашката си има бѣло, безъ особенни други бѣлѣзи.

Стопанина ѝ ако не се яви до 41 день отъ днесъ за да си я вземе ще се продаде за въ полза на комиссията.

Гр. Ловечъ, 2 януарий 1891 год.

За предсѣдатель: Н. П. Михалевъ.

1—(108)—1

Чл.-секретарь: Ив. Кифаловъ.

Севлиево окръжно войско управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 17.

Севлиевското окр. войско управление моли да се счита за не действителенъ изгубения билетъ № 1760, даденъ прѣзъ 1885 год. на Райчо Стойчевъ, отъ г. Габрово, Севлиевскій окръгъ, за участието му въ ученическия легионъ, понеже той се замени съ дубликатъ.

Г. Севлиево, 4 януарий 1891 год.

1—(115)—1 Войски началникъ, майоръ: Тодоровъ.

Пловдивска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 18.

Подъ надзора на Горнѣ-Воденското селско общинско управление, Кюнюшка околия, има (юва) теле (даначе), съ бѣлѣзи: 2¹/₂ годишно, космъ сивъ, рокове сръдни и полѣгати.

Ако притѣжательтъ му не се яви до 41 день да си го прибере, то ще бѣде продадено за въ полза на окр. касса.

Гр. Пловдивъ, 3 януарий 1891 год.

1—(131)—1

Предсѣдатель: П. Шилевъ.

Чл.-секретарь: Ив. Д. Рачевъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 29.

Подъ надзора на Пловдивското градско общинско управление, има (юва) конь, съ бѣлѣзи: черъ, двѣтъ му уши цѣпнати, рѣстъ малакъ и 8—9 годишенъ.

Ако притѣжательтъ му не се яви до 41 день да си го прибере, той ще бѣде продаденъ за въ полза на окр. касса.

Гр. Пловдивъ, 5 януарий 1891 год.

1—(132)—1

Предсѣдатель: П. Шилевъ.

Чл.-секретарь: Ив. Д. Рачевъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 37.

Подъ надзора на Узунѣ-Къровското селско общинско управление, Овчехлъмска околия, има (юва) крава, съ бѣлѣзи: 10 годишна, космъ бѣлъ, рѣстъ сръденъ, едного уха отръзано до половина и на дѣсний рогъ знакъ „М“.

Ако притѣжательтъ ѝ не се яви до 41 день да си я прибере, тя ще бѣде проладена за въ полза на окр. касса.

Гр. Пловдивъ, 5 януарий 1891 год.

1—(133)—1

Предсѣдатель: П. Шилевъ.

Чл.-секретарь: Ив. Д. Рачевъ.

Разградска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 30.

Въ с. Садина, Поповска околия, има безъ стопанинъ една 5—6 годишна кобила, космъ кулестъ, на гърба си има бѣло, а гривата и опашката ѝ сѣ жълти.

Ако до 41 день стопанина на тази кобила не доде да си я вземе, тя ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Гр. Разградъ, 3 януарий 1891 год.

1—(110)—1

Предсѣдатель: А. Попповъ.

Чл.-секретарь: С. Стефовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3846.

Въ Хасанларската община, Разградска околия, има изгубени тѣзи добитѣци:

1) една крава, около на 3 години, космъ сивъ, лѣвото ухо рѣзано отъ края;

2) една крава, около 4 години, космъ бѣлъ;

3) едно теличе, около 2 год., космъ сивъ, и

4) една кобила, около 4 години, космъ червенъ и на гърба ѝ има бѣло.

Ако до 41 день отъ днесъ стопанинѣтѣ на тѣзи изгубени добитѣци не додѣтъ да си ги зематъ, тѣ ще се продадѣтъ за въ полза на окръжната касса.

Г. Разградъ, 29 декемврий 1890 год.

1—(64)—1

Предсѣдатель: А. Попповъ.

Членъ-секретарь: С. Стефовъ.

Търновска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3327.

Въ с. Джюлюнца, Кесаровска околия, се намира безъ притѣжатель (юва) една крава, 7—8 годишна, съ едно мжко теле, 1-годишно, космъ сивъ и безъ други особни бѣлѣзи. — Ако въ расстояние на 41 день отъ днесъ не се яви стопанина имъ, ще се продадѣтъ за въ полза на окръжната комиссия.

Гр. В.-Търново, 28 декемврий 1890 год.

1—(77)—1

Предсѣдатель: Ив. Дюлгеровъ.

Членъ-секретарь: П. Х. Григоревъ.

Видинска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 49.

Въ с. Гърци, Видинска околия, се намира безъ притѣжатель (юва) една крава, съ космъ червенъ и съ единъ рогъ кърна.

Притѣжателя ѝ снабденъ съ нужднитѣ документи може да се яви и си я получи въ срокъ на 41 день отъ днесъ, иначе ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Гр. Видинъ, 4 януарий 1891 год.

1—(107)—1

Предсѣдатель: П. Панчевъ.

Чл.-секретарь: Р. Йончевъ.

Хасковска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 23.

Хасковската окр. постоянна комиссия обявява на интересующитѣ се лица, че въ канцеларията ѝ на 6 февруарий т. год., въ 3 часътъ слѣдъ пладнѣ, съ переторжка до 24 часа ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция отдѣлно за поправката на едно здание при Хасковскитѣ минерални бани и за постройка на една кантонерска стражарница на окръжното шосе Хасково—минерални бани.

Приблизителната стойность за поправката на зданието е 2248 л. и 26 ст., а за постройката на кантонерската къща е 659 л. и 16 ст., а залогъ за вземане участие въ търга за поправка на зданието е 112 л., а за постройка на кантонерската къща е 33 лева.

Поемнитѣ условия, смѣткитѣ и плановетѣ могатъ да се виждатъ всѣкой работенъ день и часъ въ техническото отдѣление при сѣщата комиссия.

Гр. Хасково, 5 януарий 1891 год.

1—(112)—1

Предсѣдатель: Д. Къосевъ.

За чл.-секретарь: Д. Дековъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 24.

Хасковската окр. постоянна комиссия обявява на интересующитѣ се лица, че въ канцеларията ѝ на 4 февруарий г. г., въ 3 часа послѣ пладнѣ ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за постройката на 24 мостове и водостоци на окр. шосе Хасково—минерални бани.

Приблизителната стойность на предприятието възлиза на 33825 л. и 54 ст., а за залогъ за вземане участие въ търга е 1691 лева.

Желающитѣ да конкуриратъ трѣбва да се съобразяватъ съ чл. чл. 6, 20 и 21 отъ закона за публичнитѣ търгове.

Плановеѣ, смѣтките и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣкой присѣственъ день и часъ въ техническото отдѣление при същата комиссия.

Переторжка не се допуца.

Гр. Хасково, 5 януарий 1891 год.

Председателъ: Д. Късовъ.

1—(111)—1

За чл.-секретаръ: Д. Дековъ.

Софийска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 24.

Въ село Филиповци, същата община, Софийска околия, отъ нѣколко дня насамъ се намиратъ двѣ безъ стопани (юва) животни, а именно: 1) единъ конь, съ бѣлѣзи: 14 годишенъ, космъ риджъ, очи чакърести и съ дълга опашка, и 2) една свиня, съ бѣлѣзи: 2 годишна, космъ зеленъ и опашка къса.

Ако до 41 день отъ днесъ не се явятъ притѣжателитѣ имъ съ нуждитѣ документи за да си ги прибержтъ, то ще се продажтъ чрѣзъ търгъ за въ полза на окр. касса.

Гр. София, 3 януарий 1891 год.

За председателъ: Д. Китовъ.

1—(130)—1

Чл.-секретаръ: С. П. Величковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3731.

Въ с. Иваняне, Филиповска община, Софийска околия, отъ нѣколко дня на самъ се намира 1 безъ стопанинъ (юва) волъ, съ бѣлѣзи: 10—12 годишенъ, космъ черъ и опашка дълга.

Ако въ расстояние на 41 день отъ днесъ не се яви притѣжателя му съ нуждитѣ документи за да си го получи, то ще се продаде чрѣзъ търгъ за въ полза на окр. касса.

Ст. София, 29 декемврий 1890 год.

Председателъ: Хр. Благоевъ.

1—(129)—1

Чл.-секретаръ: С. П. Величковъ.

Варненска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4073.

I. Подъ надзора на Крумовското общинско управление, Варненска околия, се намиратъ безъ стопани (юва) слѣдующитѣ добитѣци: 1) една биволица, 4—5 год., космъ черъ, абрашета, дирнитѣ два крака и опашката бѣли; 2) биволица, 4—5 годишна, космъ черъ, лѣвото ухо на върха отръзано и на опашката малко бѣло;

II. Подъ надзора на Чърковненското общинско управление, Провадийска околия, едно мъжко даначе, 3 год., космъ червенъ, дѣсното ухо отъ задъ ойма;

III. Подъ надзора на Ботевското общинско управление, Добричка околия: 1) единъ малакъ, 4 годишенъ, черъ, челото, опашката и дирнитѣ крака до бакалицитѣ бѣли;

2) едно даначе, 1½ годишно, космъ жълтъ; 3) телица 1½ годишна, космъ сивъ; 4) теле, мъжко, 1½ годишно, космъ сивъ; 5) биволица, 8 годишна, космъ черъ, сакареста, двѣтѣ ѝ уши отръзани; 6) биволица, 10 годишна, черна, сакареста, двѣтѣ ѝ уши отръзани, кълкитѣ ѝ бѣли и черно дамгалия; 7) телица, 3 годишна, космъ сивъ; 8) конь (хайгжръ), 5 годишенъ, космъ черъ, на дѣсната кълка дамга „П О“; 9) кобила, 7 годишна, космъ черникавъ; 10) малакъ, 5 годишенъ, космъ черъ, челото, опашката и дирнитѣ крака бѣли, дѣсного ухо стрѣлоухо и на дѣсната кълка има знакъ (сабля), и

IV. Подъ надзора на Караачското общинско управление, Провадийска околия, единъ конь 10—12 год., космъ червенъ, на заднитѣ два крака, дѣсний отъ преднитѣ, по гърба и корема му има по малко бѣло.

Ако до 41 день не се явятъ стопанитѣ имъ да си ги прибержтъ ще се продажтъ за въ полза на окр. касса.

Гр. Варна, 29 декемврий 1890 год.

Председателъ: Урумовъ.

1—(78)—1

Чл.-секретаръ: Странджевъ.

Русенска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3638.

Въ с. Кацелово, Бѣленска околия, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) слѣдующитѣ добитѣци: 1) една кобила, на 8 год., космъ червенъ, правото ухо на върха отръзано и оюкъ, и 2) една кобила, на 6 год., космъ червенъ-възжълтъ, гривата и опашката ѝ възъ сиви, по носа има малко бѣло колкото 10 стотинкова монета.

Ако притѣжателитѣ имъ не се явятъ отъ днесъ до 41 день за да си ги прибержтъ ще бжджтъ продадени за въ полза на Русенский окр. съвѣтъ.

Гр. Руссе, 29 декемврий 1890 год.

Председателъ: Ив. Цвѣтковъ.

1—(73)—1

Секретаръ: П. Д. Ганевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3636.

Въ с. Табачка, Бѣленска околия, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) слѣдующитѣ добитѣци: 1) едно женско малаче, около 2½—3 години, космъ червеникавъ, на дѣсното ухо върха отръзано, а на лѣвото отъ задъ отръзано обща; 2) едно даначе, на 2—3 години, космъ червеникавъ, на дѣсното ухо върха отръзано, и 3) една биволица, на 4 години, космъ черъ, двѣтѣ уши на върха разцѣпени, на задния лѣвий кракъ външното копито и опашката ѝ бѣли и рогата ѝ хилести.

Ако притѣжателитѣ имъ не се явятъ отъ днесъ до 41 день за да си ги прибержтъ ще бжджтъ продадени за въ полза на Русенский окр. съвѣтъ.

Гр. Руссе, 29 декемврий 1890 год.

Председателъ: Ив. Цвѣтковъ.

1—(72)—1

Секретаръ: П. Д. Ганевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3632.

Въ с. Бѣла, Бѣленска околия, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) слѣдующитѣ добитѣци: 1) единъ волъ, на 7 год., космъ бѣлъ, на лѣвия рогъ дамга „бажкръ кулбу“; 2) една кобила, на 15 години, космъ тъмно-червенъ; 3) едно малаче женско, на 3 години, космъ черъ, на двѣтѣ уши пробито и лѣвото отъ предъ оюкъ, и 4) едно малаче

на 2 години, косъм черъ, неподвито, на главата и опашката има бѣло, дѣното око вжтрѣ бѣло и дѣното ухо оукъ.

Ако притѣжателимъ имъ не се явятъ отъ днесъ до 41 день за да си ги прибержтъ ще бжджтъ продадени за въ полза на Руссенский окр. съвѣтъ.

Гр. Руссе, декемврий 1890 год.

Предсѣдатель: Ив. Цвѣтковъ.

1—(71)—1

Секретарь: П. Д. Ганевъ.

Руссенско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 25.

Настоятелството на Руссенскитѣ български училища съ настоящето честь има да обяви, че то се нуждае отъ трима учители за Руссенската дѣвическа гимназия, по предметитѣ: Естествена история, Химия, Физика и Математика.

Желающитѣ се умоляватъ да испратятъ документитѣ и да влезжтъ въ споразумение съ настоящето относително възнаграждението.

Гр. Руссе, 29 декемврий 1890 год.

1—(79)—2

Настоятелството.

Дирекция на общественитѣ сгради.

ОБЯВЛЕНИЕ № 172.

Обявява се за знание на интересующитѣ се, че по изведеный търгъ на 17 и 18 декемврий м. г. за направата на джамлжкъ и стъкления покривъ при Държавната Печатница въ София се унищожава и се подновява за 21 того.

Стойността на работитѣ възлиза на 2815 лева приблизително. — Исканий залогъ е 141 лева.

Книжата на предприятието можжтъ да се видятъ всѣкой присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Софийската постоянна комиссия гдѣто ще се произведе търгъ.

Търгътъ ще стане съ явна конкуренция и съ переторжка. София, 5 януарий 1891 год.

За директоръ, секретарь: Ив. Д. Гошевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 127.

Обявява се за знание на интересующитѣ се, че обявений търгъ на 8 октом. м. г. за отдаването на предприемачъ укрѣпителнитѣ работи на край Дунавското шоссе Видинъ — Видболъ между кил. 1 + ⁷⁷⁰ — 8 + ⁷⁰⁰ не се утвърдява и се подновява за 20 текущий януарий.

Стойността на работитѣ възлиза на 69056 лева приблизително. — Исканий залогъ е 3452 лева.

Книжата на предприятието можжтъ да се видятъ всѣкой присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Видинската постоянна комиссия гдѣто ще се произведе търгътъ. — Търгътъ ще стане съ тайна конкуренция и съ переторжка на 24 ещий.

София, 4 януарий 1891 год.

За директоръ, секретарь: Ив. Д. Гошевъ.

П О П Р А В К А.

Въ допълнение и исправление извѣстието ми, обнародвано въ брой 2 и 3 на „Дър. Вѣстникъ“ 1891 година, обявявамъ, че работилницага и смѣжкитѣ смъ отдѣлили отъ брата ми Ст. Балакчиевъ отъ 1 януарий 1891 год., а не отъ априлий 1890 год., както е казано въ извѣстието ми погрѣшно — Ст. София, 9 януарий 1891 год.

1—(46)—1

Съ почитание: Найденъ Балакчиевъ.

„Л'АНКЕРЪ“

дружество за застрахуване на животъ и на ренти

въ Виенна

основано въ 1858 година

оторизирано да работи въ България съ Княжеский указъ отъ 17 августъ 1890 година подъ № 119, обнародванъ въ бр. 182 на „Държ. Вѣстникъ“.

Влогъ въ Българската народна банка

лева 100.000

въ специална гаранция при Българското Правителство.

Фондътъ за гаранция на 31 декемврий 1889 г.

е билъ лева 91,706.595⁷⁵.

Цѣлата сума на осигурения е лева 408,448.921³⁵.

Възнагражденията, дадени за осигуряване по случай на смъртъ, сж се въскачили на 25% отъ годишнитѣ премии, които осигуренитѣ сж плащали.

Възнагражденията, дадени на лица осигурени за прѣзъ животъ, сж покрили 41¹/₂% отъ осигурений капиталъ.

Главнитѣ комбинации, които се практикуватъ въ дружеството, сж:

1) *Осигуряване по случай на смъртъ.* Примѣръ: Едно лице на 35-годишна възраст, като плаща годишно една премия отъ 291 лева 70 ст., осигурява на своитѣ наследници единъ капиталъ отъ 10.000 лева, който се плаща тутакси подиръ смъртта му, при това като има право да получава прѣзъ животътъ си и съответствующата частъ отъ печалбитѣ на дружеството.

2) *Осигуряване за прѣзъ животъ (дотация).* Примѣръ: Едно дѣте на едногодишна възраст, като плаща годишно по 320 лева 30 ст., подиръ 20 година ще има право да получи единъ капиталъ отъ 10.000 лева и още 85% отъ печалбитѣ на дружеството.

Участнето въ печалбитѣ на осигуренитѣ за дотация на на дѣцата е била 42¹/₂% отъ капиталътъ. Тѣй: за 1000 лева осигурени, осигуренитѣ сж получили и печалба 415 лева върху този капиталъ. Съ една малка премия за противо-осигуряване може да се гарантиратъ сжщо и вложениетѣ премии по случай смъртта на дѣтего или на застрахуваното лице.

Въ премиитѣ (вносоветѣ) влизатъ и всички разности за вписане на перитѣ и, освѣнъ това, дружеството не взема добавочни такси и за рискътъ на истокъ, както това правятъ други компании.

За по-подробни свѣдѣния и за всѣкакви искания за осигурявания може да се отнася: до Главната дирекция въ Виенна, хотелъ „Анкеръ“, Хохеръ Марктъ № 11, и до г-на Ерза Таусеръ, агентъ въ София. 1—(139)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

К. Ивановъ, жителъ Софийски, улица „Булевардъ-Дондуковъ“, № 929, обявява, че отъ днесъ за напредъ ще се подписва. Кр. Ив. Конярски.

София, 9 януарий 1891 год.

1—(106)—3